

Život je běh na dlouhou trať.

Život je jako maraton...

Nejdřív to chce dlouho před samotným během pořádně trénovat, promyslet celou trasu, vyčtyat problémové úseky, pak si obuješ pořádné boty (dobře odpružené, cesta bude hodně tvrdá), oblečeš lehké prodyšné triko, čepici a šortky (měj ale v záloze dlouhé rukávy, zpotíš se jako křeček a v cíli můžeš prochladnout), moc se nenacpi a nepřechlastej, s těžkým břichem se běží hůř, ale měj připraven pohotovový zdroj energie – trať je opravdu dlouhá; poslední protažení svalů, poslední masáž... připravit... pozor... start... a teď už jenom běžíš, nic jiného – jen běžíš, rozlož si síly, chyt své tempo, chyt se případně stejně silného běžce, to hrozně pomůže, když víš, že je v tom někdo s Tebou, a běžíš, běžíš, nepolevuj, máš za sebou jenom 2 kilometry a před sebou ještě 40! ale na to radši nemysli, hlavně nedat prostor trdomyslnosti, běžíš, běžíš, myslí na to, co Tě čeká v cíli, běžíš, vždyť je to teď Tvůj hlavní úkol, běžíš, běžíš, občas se setkáš s nechápavými pohledy: „Šílenci, takhle se huntovat...“ ale Ty běžíš a zase jiní Ti fandí: „Makej, jedu, jedu, jedu! Máš na to!“ a Ty běžíš a běžíš, konečně občerstvovací stanice – ale nepolevuj, přejdi do ostré chůze, jen se trochu osvěž, uzobni banán a zase běžíš a běžíš, no, vidíš to, už jsi skoro v půlce, je to dobré, žádné křeče (to bude tím poctivým tréninkem, i když se potíš jako křeček), akorát ta hlava se nějak přehřívá, ale to nic, běžíš, v cíli Tě čeká vzácná odměna, běžíš, běžíš, běžíš, to sluníčko je nepříjemné, ještěže máš tu čapku, běžíš, kapka potu střídá kapku a Ty furt běžíš a i přes totální vysílení jakoby nabíráš nových sil, vznášíš se jako orel, neumdléváš, nechabuješ, běžíš, i když to začíná trochu píchat v boku, běžíš, i když tu a tam někoho sbírá ambulance, běžíš, běžíš, máš dobré šance, běžíš, už jen pár kilometrů, teď už to nevzdáš, teď do toho dej všecko! běžíš, publikum jásá, běžíš, běžíš, už vidíš koberec cílové rovinky, běžíš, běžíš, běžíš... a v cíli Tě čeká Ježíš.

Každý závodník se podrobuje všestranné kázni. Oni to podstupují pro pomíjitelný věnec, mry však pro věnec nepomíjitelný. Já tedy běžím ne jako bez cíle; bojuji ne tak, jako bych dával rány do prázdna.

I. Kor 9, 25-26